

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Gordilă Nicolae

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către Procurorul șef-interimar în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, și avocatul Grosu Eugen în numele părții vătămate, Xxxxx X., prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 31 mai 2017 și a sentinței Judecătoriei Cahul din 20 mai 2015, în cauza penală privindu-i pe

Goropceanu Ivan Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat s. Xxxxx r-nul Xxxxx

și

Răduc Dumitru Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat s. Xxxxx r-nul Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 01.11.2013 - 20.05.2015

2. instanța de apel: 08.06.2015 - 09.03.2016

12.10.2016 -31.05.2017

3. instanța de recurs: 12.05.2016 - 06.09.2016

21.08.2017 – 21.11.2017

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 20 mai 2015, **Goropceanu Ivan Xxxxx și Răduc Dumitru Xxxxx** au fost achitați de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 175 Cod penal, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate, **Machedon Maria**, a fost respinsă.

2. De către organul de urmărire penală, lui Goropceanu I. și Răduc D. li s-a înaintat învinuirea pentru faptul, că la 03 martie 2013 în jurul orei 12:00, împreună,

aflându-se la marginea satului Larga Nouă, r-nul Cahul, având scopul comiterii de acțiuni perverse, conștientizând faptul că prin acțiunile acestora pervertesc o persoană care nu a atins vârsta de 16 ani, au săvârșit acțiuni perverse față de Xxxxx X., care constau în atingeri indecente, și anume atingeri ale pieptului și săruturi în regiunea gâtului minorei, Xxxxx X. născută la xxxxx.

Potrivit rechizitoriului, Goropceanu I. și Răduc D. au fost învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal - *acțiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente, discuții cu caracter obscen sau cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, determinarea victimei să participe ori să asiste la spectacole pornografice, punerea la dispoziția victimei a materialelor cu caracter pornografic, precum și în alte acțiuni cu caracter sexual.*

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri prin care Răduc D. să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, stabilindu-i pedeapsă pe termen de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar Goropceanu I. să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, cu stabilirea pedepse pe termen de 5 ani închisoare. În conformitate cu art. 84 Cod penal, lui Goropceanu I. să-i fie stabilită pedeapsă definitivă pe un termen de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, procurorul a invocat:

- la adoptarea sentinței, prima instanță a ținut cont de declarațiile inculpaților, ignorând probele administrate de partea acuzării, îndeosebi declarațiile părții vătămate, Xxxxx X.;

- capacitățile părții vătămate au fost verificate în cadrul expertizei psihiatrico-psihologice și conform raportului de expertiză, Xxxxx X., este capabilă de a percepe just împrejurările ce au importanță pentru procesul penal și de a face declarații despre acestea.

3.2. Avocatul, Grosu Eugen, în numele părții vătămate, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Goropceanu I. și Răduc D. să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 175 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare și cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintată.

În motivarea apelului a invocat:

- prima instanță greșit a apreciat probele acuzării și declarațiile inculpaților, prin probele administrate în prima instanță pe deplin a fost dovedită vinovăția acestora în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 175 Cod penal;

- vinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii imputate a fost pe deplin demonstrată în cadrul ședinței de judecată și prin procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii.

- prima instanță a apreciat critic declarațiile martorilor și a părții vătămate, punând la baza sentinței doar declarațiile inculpaților, pe care neîntemeiat le consideră veridice în detrimentul probatoriului administrat pe cauză.

3.3. Reprezentantul legal al părții vătămate, Machedon M., a solicitat casarea sentinței.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 martie 2016 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

5. Pentru a motiva decizia adoptată, instanța de apel, analizând situația de fapt și de drept stabilită în cauză, a constatat ca fiind justă și întemeiată concluzia primei instanțe privind achitarea lui Goropceanu I. și Răduc D. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și dedusă judecății, care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, instanța de apel a subliniat, că pentru a fi aplicată răspunderea penală în baza art. 175 Cod penal, este necesară intenția directă a făptuitorului îndreptată spre săvârșirea de acțiuni cu caracter sexual, altele decât raportul sexual, satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse.

În acest sens, instanța de apel a conchis că nu a fost identificat motivul infracțiunii incriminate, or cert s-a stabilit că Goropceanu I. și Răduc D. nu au avut intenția de a săvârși acțiuni perverse față de partea vătămată.

Mai mult, acțiunile săvârșite de Goropceanu I. și Răduc D. nu pot fi catalogate drept indecente, ce ar fi atins gradul prejudiciabil al unei infracțiuni, fiind niște manifestări de curtoazie față de o domnișoară, care au ales să petreacă timpul liber împreună, în pădure. În același timp, s-a stabilit că Xxxxx X. și Răduc D. au fost în relații de prietenie, fapt ce rezultă din bilețelele scrise de Xxxxx X. lui Răduc D.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Procuror, care a invocat temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului a invocat următoarele argumente:

- instanța de apel nu a apreciat declarațiile părții vătămate, Xxxxx X., în coroborare cu alte probe și anume - concluziile expertizei psihiatrico-psihologice;

- lipsa discuțiilor între Goropceanu I. și Xxxxx X. despre relații sexuale nu înseamnă că Goropceanu I. nu a avut intenția de a săvârși acțiuni cu caracter sexual și de a-și satisface pofta sexuală prin atingeri indecente a pieptului minorei;

- concluzia instanței de apel sunt neîntemeiate, precum că acțiunile săvârșite de Goropceanu Ivan nu pot fi catalogate drept indecente, ce ar fi atins gradul prejudiciabil al unei infracțiuni, fiind doar manifestări de curtoazie față de o domnișoară.

6.2. Avocatul Grosu Eugen în interesele părții vătămate Xxxxx X., care a invocat temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Goropceanu I. și Răduc D. să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 175 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare și prin care să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate. În motivarea recursului a invocat argumente similare cu cele invocate în apel.

6.3. Partea vătămată, Xxxxx X., a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri. În susținerea recursului a invocat, că instanța de apel nu a luat în considerație faptul, că Goropceanu I. prezintă un pericol social sporit din cauză că înainte cu o lună a comis un viol împreună cu Răduc D., urmare a cărui fapt Goropceanu I. a fost judecat, ceea ce confirmă intențiile ultimului de a comite alt viol, implicându-l din nou pe minorul, Răduc D.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 septembrie 2016, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 martie 2016, cu dispunerea rejudecării cauzei penale în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției Colegiul penal lărgit a considerat, că acestea urmează a fi admise, menționând că de către organul de urmărire penală, a fost constatată următoarea faptă prejudiciabilă: *„Goropceanu Ivan și Răduc Dumitru, la 03 martie 2013 aproximativ la ora 12.00, împreună, aflându-se la marginea satului Larga Nouă, raionul Cahul, având scopul comiterii de acțiuni perverse, conștientizând faptul că prin acțiunile acestora pervertesc o persoană care nu a atins vârsta de 16 ani, au săvârșit acțiuni perverse față de Xxxxx X., a.n. xxxxx, care constau în atingeri indecente, și anume atingeri ale pieptului și săruturi în regiunea gâtului minorei Xxxxx X., a.n. xxxxx”*.

Concomitent, instanța de recurs a stabilit, că latura obiectivă a componenței infracțiunii prevăzute la art. 175 Cod penal se exprimă prin acțiuni cu caracter sexual, altele decât raportul sexual, homosexualitatea, satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse etc. Ca modalități faptice ale acțiunilor perverse pot să apară: pipăirea, sărutarea zonelor intime, acțiuni care însoțesc un caracter obscen și intimidant pentru victimă.

Prin urmare, din cele explicate mai sus, instanța de recurs a menționat, că acțiunile inculpaților de atingeri ale pieptului și săruturi în regiunea gâtului constituie

fără nici un dubiu modalități ale laturii obiective a componenței infracțiunii de acțiuni perverse. Contrar considerentelor formulate supra, instanța de apel, în decizia adoptată a conchis că: *„...acțiunile săvârșite de Goropceanu Ivan și Răduc Dumitru nu pot fi catalogate drept indecente, care ar fi atins gradul prejudiciabil al unei infracțiuni, fiind niște manifestări de curtoazie față de o domnișoară, care au ales să petreacă timpul liber împreună, în pădure. În același timp, s-a stabilit că Xxxxx X. și Răduc D. au fost în relații de prietenie, fapt ce rezultă din bilețelele scrise de Xxxxx X. lui Răduc D.”* (f.d. 33, verso, vol. III).

Tot aici, Colegiul penal a apreciat critic constatarea instanței de apel privind echivalarea acțiunilor inculpaților cu „manifestări de curtoazie”, or, prin curtoazie se are în vedere amabilitate, atenție, galanterie, gentilețe, politețe, (rar) curtenie – semnificații care nicidecum nu se regăsesc în acțiunile de atingeri ale pieptului părții vătămate și săruturi în regiunea gâtului. Aceste acțiuni comportă fără îndoială un caracter intimidant și cinic, care nu pot fi acceptate într-o societate consolidată pe bunele moravuri și reguli de etică, cu atât mai mult, acestea nu constituie o manifestare a politeții față de o persoană de sex opus.

În continuare, instanța de recurs a stabilit, că instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, admitând erori care nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale.

9. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 31 mai 2017 apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

10. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că în conformitate cu prevederile art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de achitare de adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, prin urmare instanța a ținut cont de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile ce nu pot fi înlăturate au fost interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale.

Instanța de apel a considerat, că nu sunt întrunite elementele infracțiunii, dacă persoana nu este subiect al infracțiunii, lipsește latura obiectivă, subiectivă sau legătura causală dintre acestea.

În acest sens, instanța a notat, că obiectul juridic al infracțiunii analizate îl constituie relațiile sociale privind inviolabilitatea, moralitatea și normalitatea vieții sexuale a persoanei. Latura obiectivă a infracțiunii incriminate prin art. 175 Cod penal se exprimă printr-o formă prejudiciabilă reprobă de societate și incriminată de legea penală. Latura subiectivă a infracțiunii se realizează prin vinovăție exprimată prin intenție directă. Drept motiv pentru făptuitor servește dorința de a-și satisface pofta sexuală în forme perverse, iar subiectul infracțiunii poate fi orice persoană de orice sex, care nu a împlinit vârsta de 14 ani.

În continuare, instanța de apel a stabilit, că orice acuzație adusă unei persoane trebuie să fie clară, concretă și să se bazeze pe probe, situație ce nu a fost în cazul dat

spre judecare. În continuare, instanța a stabilit că acuzațiile aduse inculpaților nu sunt justificate, acestora le-a fost imputat faptul că au comis infracțiunea împreună, iar din materialele dosarului rezultă faptul, că Răduc D. se afla în alt loc decât cel în care se afla Goropceanu I., partea vătămată și martorii oculari, circumstanțe ce au fost stabilite de către instanța de judecată din declarațiile martorilor. Mai mult din conținutul ordonanței de punere sub învinuire se atestă faptul, că organul de urmărire penală nu a stabilit cu certitudine în detaliu care a fost intenția lui Goropceanu I., în materialele cauzei penale nu au fost prezentate careva probe în acest sens, astfel nu au fost stabilite elementele infracțiunii pe parcursul examinării cauzei.

Totodată, instanța de apel a considerat că declarațiile inculpatului, Goropceanu I., coroborează cu declarațiile martorilor oculari și anume, Drangoi V. care a declarat că nu a văzut ca Goropceanu I. să pună mâna pe partea vătămată; Goropceanu Iu. a indicat că inculpatul a întreprins acțiuni doar ca să-și ia telefonul, care era la partea vătămată. Prin urmare, nici un martor audiat în cauza dată și nici partea vătămată nu a declarat că Goropceanu I. ar fi sărutat-o, iar acțiunile de atingere au fost îndreptate spre a lua telefonul mobil ce se afla la partea vătămată.

Referitor la apelurile declarate împotriva inculpatului Răduc D., instanța de apel a stabilit, că acesta era în relații de prietenie cu partea vătămată, fapt confirmat prin bilețelele scrise de către ultima, inculpatul nu a negat faptul că a sărutat-o pe partea vătămată, și că i-a făcut semn pe gât, aceasta fiind la solicitarea acesteia, confirmat prin declarațiile martorilor Ceban R., Goropceanu Iu. și Drangoi V.

Mai mult, s-a stabilit și faptul, că la data de 03 martie 2013, atât Răduc D. a.n. xxxxx, cât și partea vătămată a.n. xxxxx, erau minori și nu erau conștienți de acțiunile lor.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a considerat corectă și întemeiată concluzia primei instanțe privind achitarea inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, din motiv că fapta acestora nu întrunește elementele infracțiunii.

11. Decizia este atacată cu recursuri ordinare de către:

11.1. Procuror, prin care solicită casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de inculpatul **Goropceanu I.** și dispunerea rejudecării cauzei penale în privința acestuia, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului a invocat argumente similare cu cele invocate în recursul anterior supus judecării în ordine de recurs ordinar.

În drept își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

11.2. Avocatul, Grosu E., în numele părții vătămate, prin care solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Goropceanu I. și Răduc D. să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 175 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse

sub formă de închisoare și prin care să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate.

În susținerea recursului a invocat argumente similare cu cele invocate în apel și în recursul anterior supus judecării în ordine de recurs ordinar.

12. Judecând recursurile în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Calendari D. și avocatul Grosu E. în numele părții vătămate, în partea ce-l vizează pe inculpatul Goropceanu I. urmează a fi admise parțial, iar recursul ordinar declarat de către avocatul Grosu E. în numele părții vătămate în privința lui Răduc D. urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente:

12.1. Cu referire la recursurile procurorului și avocatului părții vătămate în partea ce-l vizează pe inculpatul, Goropceanu I.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs. Luând în considerație faptul, că instanța de apel a menținut concluziile primei instanțe privind achitarea inculpaților Goropceanu

I. și Răduc D. de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 175 Cod penal, Colegiul întru expunerea concluziilor sale va purcede la verificarea deciziei în cumul cu sentința adoptată pe caz.

Procurorul invocă ca temei pentru recurs prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel.

La acest capitol, Colegiul menționează că hotărârile pronunțate de către instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Așadar, instanța de recurs atestă faptul că, conform rechizitoriului și sentinței inculpații au fost învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal, *ațiuni perverse săvârșite față de o persoană despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente, discuții cu caracter obscen sau cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, determinarea victimei să participe ori să asiste la spectacole pornografice, punerea la dispoziția victimei a materialelor cu caracter pornografic, precum și în alte ațiuni cu caracter sexual, însă instanțele de judecată au emis hotărâri de achitare în privința inculpaților pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 175 Cod penal.*

Cât privește criticile invocate de către partea acuzării referitor la aprecierea probelor ce țin de inculpatul, **Goropceanu I.**, instanța de recurs se va expune separat:

Analizând conținutul deciziei recurate în raport cu învinuirea adusă inculpatului, Colegiul lărgit consideră că instanța de apel nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind reținută la baza deciziei adoptate probe ce nu coroborează între ele, fără a fi supuse analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate pe învinuirea adusă acestora.

Mai mult, instanța de recurs ține să menționeze, că instanța de apel urma să aprecieze totalitatea de probe prezentate de către părți, stabilind cu certitudine existența **motivului infracțiunii și ce acțiunile a întreprins** inculpatul, ținând cont și de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Colegiul penal reține, că la stabilirea adevărului instanțele de judecată urmează să aprecieze fiecare probă în conformitate cu legislația în vigoare, **să argumenteze suficient cauza respingerii sau admiterii acestei, făcând o analiză multiaspectuală tuturor circumstanțelor elucidând adevărul, dar conducându-se cu strictețe de prezentul Cod.**

În acest context, Colegiul menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul, că verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, **verificarea sursei de proveniență a probelor**. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de **cod** și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, **cât și mijloacele de probă din care au fost obținute**. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Analiza probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele complet și obiectiv.

Termenul „convingere intimă” exprimă atitudinea imparțială, independentă, fără prejudecăți față de o probă sau alta. Judecătorul este independent la aprecierea probelor, nefiind legat de opiniile altor persoane sau instanțe. **La aprecierea probelor nu pot fi date anumite indicații referitor la valoarea probantă a unei sau altei probe.** Aceasta determină una din regulile esențiale ale aprecierii probelor - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită.

Totodată, instanța de recurs reține, că la judecarea apelului, instanța de apel urma să cerceteze probele prezentate, pentru a stabili cu certitudine rolul și motivul urmărit de inculpat, să analizeze declarațiile martorilor, procesele-verbale de confruntare între partea vătămată și inculpatul Goropceanu I., raportul de expertiză psihologico-psihiatrică, cât și alte probe prezentate de către părți, acestea, urmând să coroboreze între ele, dându-le o apreciere corespunzătoare.

Astfel, din materialele dosarului și anume din declarațiile părții vătămate reiese (*procesul verbal din 14 octombrie 2013*), că anume *”la data de 03 martie 2013 a mers la pădure împreună cu Drangoi și Goropcean Iu., unde le-a chemat Goropcean I.”*; din declarațiile martorului Machedon M., care a fost reprezentantul legal al părții vătămate reiese, că *”minora Xxxxx X. a fost acostată sexual de către inculpat”*; raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 501 din 29 iulie 2013 în care este indicat, că *”partea vătămată de maladii psihice, cronice nu suferă, este fără dereglări psihice, la momentul comiterii asupra ei a acțiunilor perverse (03 martie 2013) ea tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, a putut recepționa corect caracterul și însemnătatea acțiunilor îndreptate asupra ei”*.

În asemenea condiții instanța de apel, urma să aprecieze cumul de probe, să stabilească, după cum urmează: motivul lui **Goropceanu I.** pentru care a chemat-o pe

partea vătămată împreună cu prietenele sale în pădure; ce acțiuni au fost întreprinse de către Goropceanu I. pentru a-și atinge scopul infracțional, și cum acestea s-au manifestat.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide, că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu trimiterea cauzei pentru rejudecarea apelurilor declarate în această parte, din motivul prezenței erorii de drept invocate de acuzatorul de stat și prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, eroare care nu poate fi corectată de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri în prezenta cauză penală să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii; să le dea apreciere convenită în ansamblu, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate; să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, Goropceanu I., în baza art. 175 Cod penal și corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor acestuia, respectiv în cazul în care vă fi stabilită vinovăția lui Goropceanu I., instanța de apel urmează să efectueze o constatare a acțiunilor infracționale să stabilească cu certitudine motivul infracțiunii, latura subiectivă și cea obiectivă, argumentându-și clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de raționamentele casării deciziei atacate și de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

12.2. Cu referire la recursul declarat de către avocatul părții vătămate în privința lui Răduc D.

Instanța de recurs consideră motivele invocate în recursul declarat de către avocatul Grosu E. în partea ce-l vizează pe inculpatul **Răduc Dumitru Xxxxx**, ca neîntemeiate cu expunerea argumentelor în acest sens după cum urmează.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În esență, recurentul critică hotărârile adoptate de instanțele de fond din motiv că acestea nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor cercetate, astfel în opinia autorului, acestea demonstrează vinovăția inculpatului în cele incriminate.

Prin urmare, verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide, că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției a menținut sentința atacată în privința acestuia, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs apreciază, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În același context, instanța de recurs menționează, că deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a specificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk v. the Netherlands*). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani v. Spain*).

Astfel, instanța de apel în acest aspect a conchis că: *"la data de 03 martie 2013, atât inculpatul Răduc D., cât și partea vătămată erau minori, iar din raportul de evaluare psiho-socială a personalității minorului, realizat în privința lui Răduc D., s-a menționat că perspectivele de reintegrare în societate a acestuia sunt medii, deoarece anterior nu a fost condamnat, infracțiunea de care se învinuiește nu a cunoscut planificare, ceea ce prezumă faptul că minorul nu era conștient de acțiunile sale și nu cunoștea care sunt consecințele (f.d.169-174 v. 1)"* Prin urmare, instanța de apel întemeiat a considerat, că această constatare, ce a rezultat din ansamblul de probe analizate (*referat prezentențial de evaluare psiho-socială a personalității minorului; declarațiile martorilor și declarațiile părții vătămate*), dovedesc incontestabil corectitudinea concluziilor primei instanțe privind achitarea inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 175 Cod penal.

Mai mult, instanța de apel just a concluzionat aspra achitării inculpatului, **Răduc D.**, deoarece din probele administrate la dosar nu este clar dacă acesta conștientiza gradul de pericol prezent în acțiunile sale, totodată ținând cont și de vârsta fragedă pe care o avea în acel moment 17 ani.

Prin urmare, Colegiul consideră că prima instanță și instanța de apel au ținut cont de prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, ce stipulează, că *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, precum și de norma art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, ce statuează, că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.*

În opinia Colegiului lărgit, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat și a adoptat o hotărâre legală în privința inculpatului, **Răduc D.**, întemeiată și motivată, argumente fundamentate în fapt și în

drept, prezentate în hotărârea atacată, astfel respectând prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală.

În cele din urmă, Colegiul lărgit statuează, că recursul declarat de către apărătorul părții vătămate în partea ce ține de inculpatul, **Răduc D.**, este nefondat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

13. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se admit recursurile ordinare declarate de către Procurorul șef-interimar în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, și avocatul Grosu Eugen în numele părții vătămate, Xxxxx , se casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 31 mai 2017 în cauza penală privindu-l pe **Goropceanu Ivan Xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei în privința acestuia, de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Grosu Eugen în numele părții vătămate, Xxxxx, în partea ce se referă la inculpatul, Răduc Dumitru Xxxxx, cu menținerea hotărârii contestate în privința acestuia.

Decizia este irevocabilă în partea respingerii recursului și nu se supune căilor de atac în partea rejudecării cauzei.

Decizia motivată pronunțată la data de 12 decembrie 2017.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion